

40 gedichten /

Zo
voelt
dat

Bette Westera &
Sylvia Weve

1 / *Vijf rijpe appels*

2 / *Ballon*

11 / *Wachtende gedachte*

3 / *Beeld*

12 / *Geheim*

13 / *Gestolen fiets*

4 / *Bergschoenen*

14 / *Graf van een merel*

5 / *Bezem*

15 / *Hondendrol*

6 / *Bruidsjurk*

7 / *Cadeautje*

16 / *Ingezakte taart*

8 / *Donderbui*

17 / *Afgedankte jas*

9 / *Eikel*

18 / *Kaars*

10 / *Fopspeen*

19 / *Kabouter*

20 / *Kookwekker*

21 / *Krokusje*

22 / *Kudde schapen*

23 / *Lantaarnpaal*

24 / *Losgeraakte knoop*

25 / *Luie stoel*

26 / *Moeilijke som*

27 / *Onontdekte Rembrandt*

28 / *Paraplu*

29 / *Sloopkogel*

30 / *Smeltende gletsjer*

31 / *Stuiterbal*

32 / *Traphekje*

33 / *Vliegenmepper*

34 / *Voeten in te kleine schoenen*

35 / *Vogelnestje*

36 / *Waterval*

37 / *Weggeefwinkel*

38 / *Het winnende doelpunt*

39 / *Zoekgeraakt puzzelstukje*

40 / *Zoen*

Ik kom luidruchtig langs de rotsen naar beneden stromen.
Mijn druppels breken sprankelend de stralen van de zon.
Ik ben wat jij nu ziet, niet de rivier en niet de bron.
Niet dat wat net is weggestroomd, niet dat wat nog gaat komen.

Een waterval bestaat alleen maar in het hier en nu.
Geniet van elke druppel, met of zonder paraplu.

36 / *Waterval*

12 / *Geheim*

Soms ben ik groot, soms ben ik klein.
Soms breng ik vreugde, soms verdriet.
Soms lek ik uit, soms doe ik pijn.
Soms ben ik saai. Meer zeg ik niet.

Ik hoef niet veel te doen, ik hoef alleen maar iets te zijn:
een schoot om met een boek in neer te ploffen.
Een warme, zachte schoot, niet al te groot, niet al te klein.
Ik heb het ongelofelijk getroffen.

Ik kom niet van mijn plaats. Ik hou van rust en regelmaat.
Ik zou niet graag een houten klapstoel wezen,
zo'n ding dat om de haverklap weer ergens anders staat.
Lig liever lekker lui in mij te lezen.

Rust in me uit met zelfgebakken appeltaart en thee.
Verschuif me niet, ik sta hier goed, verwarm me.
Ga in me liggen slapen, luier lekker met me mee.
Bezit me, rol je op in mij, omarm me.

25 /

Luie stoel

Voeten in te kleine schoenen

Ze waren in de sale. Samira zag ze en ze wou ze.
Het juiste merk, de juiste kleur, maar niet de juiste maat.
Wij voelden dat onmiddellijk, maar ja, zij moest en zou ze.
We gaan nu al een week met kromme tenen over straat.

Ze zijn ontzettend mooi, dat is het punt niet, maar ze knellen.
Ze riepen nog: 'We zijn een maat te klein, doe ons niet aan!'
Maar schoenen hebben, net als voeten, weinig te vertellen.
Samira trok haar tenen in en heeft het toch gedaan.

Nu denken wij met weemoed aan toen wij nog kleiner waren.
Die jaren zijn voorbij. We zijn gegroeid, daar wringt de schoen.
Om niets te hoeven voelen plakt ze pleisters op haar blaren.
Vergeefs, wij zitten klem. Ze had het écht niet moeten doen.

We zitten met z'n vijven
in papa's appeltaart.
We gingen in de oven.
Daar werden we gegaard.

Eerst waren wij een bloesem,
toen werden wij een vrucht.
We kregen zon en regen
en heel veel frisse lucht.

Toen is de herfst gekomen
en werden we geplukt,
geschild en in een taart gedaan.
Die taart is goed gelukt.

Dat komt door ons. Ons leven
was zeer de moeite waard.
Het kon niet fijner eindigen
dan in een appeltaart.

Vijf rijpe appels

/ 1

